

[Stauning.]

som jo er Medlem af dette høje Ting, at den højtærede Minister neppe havde truet ham med Afsked. Ja, det ved jeg ikke, det fremgaar jo af Referatet — det staar Sp. 1087 —, hvorefter den højtærede Minister sagde om Forstanderen:

„at han ikke egner sig til at være Forstander...“

„at Ministeriet er, synes jeg, meget daarligt tjent med at have ham som Chef for en af sine Institutioner“.

Hvis dette ikke er et Overfald paa Forstanderen, som i sig bærer en Trusel om Mandens Afskedigelse, forstaar jeg ikke, hvad disse Ord skal betyde, enten er disse Ord en Bebudelse af Afsked, og den maatte den højtærede Minister saa have indledet Dagen efter, at disse Ord var fremsat. Hvis det var Meningen, at Manden skulde afskediges, er det ikke Stedet her, overfor Rigsdagsmanden, at fremsætte disse Trusler, saa har den højtærede Undervisningsminister at gøre det paa embedsmæssig Maade, saaledes som man handler overfor alle andre Tjenestemænd, der er intet særligt Forhold for dem, der samtidig er Rigsdagsmænd. Men hvis det, som jeg nu forstaar, ikke er Meningen, at det skal opfattes paa den Maade, saa er Ordene overhovedet uden Mening, og saa burde de ikke være fremsat.

Jeg er derfor ikke i mindste Maade i Tvivl om, at Undervisningsministeren i højeste Grad trænger til Belæring om gældende Lov og Ret, og det skal han aldeles ikke tage op som noget morsomt.

Den højtærede Statsministers Bemærkninger giver mig ikke Anledning til synderlig mange Ord. Den højtærede Minister talte om det borgerlige Samarbejde, og det hører jeg som bekendt ikke til — han dvælede ved, at han ikke kunde lide dette Udtryk, det kan jeg heller ikke, derfor har jeg mangfoldige Gange sagt, at det forekommer mig uberettiget, at to Partier her i Landet tilegner sig Borgernavnet med Udelukkelse af andre. Men selv om den højtærede Statsminister ikke synes om Navnet, er der i hans Ministerium Folk, der synes særdeles godt om det; jeg minder om, at den højtærede Handelsminister i Slutningen af sidste Samling paakaldte den borgerlige Samling med fælles Front mod Socialdemokratiet: Radikale, Konservative og Venstre, sagde han, bør samles i en borgerlig Samling med bred Front vendt mod Socialdemokratiet. Handelsministeren er altsaa ikke nær saa nænsom med det forkerte Udtryk, som den højtærede Statsminister glædeligvis er.

Den højtærede Minister gjorde ogsaa, hvad der naturligvis ikke er af stor Betydning, den Bemærkning, at det er Socialdemokratiet, som har indført dette Navn i Sproget. Det er ganske urigtigt. Det er ikke mere end 14 Dage siden, at jeg i Studenterforeningen havde den Ære at træffe det ærede Medlem Hr. Pürschel, og da jeg dør som alle andre Steder sagde, at i Grunden var det urigtigt, at disse Partier kalder sig borgerlige, for vi andre er ogsaa Borgere, tog det ærede Medlem Hr. Pürschel Ordet og forsvarede Udtrykket „borgerlig“, og det ærede Medlem oplyste, at det i Grunden var ham, der havde opfundet dette Udtryk.

Jeg vil ikke tage Æren fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, men i øvrigt tror jeg, det er urigtigt, for Udtrykket har en meget længere Historie, end det ærede Medlem Hr. Pürschel kan se tilbage paa; det er noget over 30 Aar siden, at det her i Hovedstaden indførtes af det konservative Folkeparti i den kommunale Politik under Betegnelsen „Borgerlisten“, og da Samarbejdet senere blev fæstnet, fik man det, som man kalder den borgerlige Fæltesgruppe i Kommunalbestyrelsen; Udtrykket har altsaa en ganske anden Historie, og baade det ærede Medlem Hr. Pürschel og den højtærede Statsminister er kommet paa Vildspor i deres Forsøg paa at klare Oprindelsen til denne urigtige Betegnelse.

Men det er altsaa nu af den højtærede Statsminister fastslaaet som værende urigtigt, og hvis Samarbejdet ikke af andre Grunde ophører i de nærmeste Dage, maa Parterne se at finde en bedre egnet og mere rigtig Betegnelse end den, der altsaa nu er erkendt som værende forkert.

Den højtærede Statsministers øvrige Bemærkninger var imidlertid mere reelle end den om Navnet, og jeg forstod særdeles vel, at den højtærede Statsminister i de ret stærke og skarpe Bemærkninger, han henvendte til det konservative Folkeparti, altsaa til sit Støtteparti, efter 11 Maaneders Regering er kommet i den uhyre Svaghedstilstand, som man haanede den forrige Regering for, at den naaede efter 2½ Aars Forløb. I Dag, 11 Maaneder efter, at den nuværende Regering er dannet, staar den her og siger til sit Støtteparti: Maa vi nu ikke faa klar Besked, Orden i Tingene, vi kan ikke vedblive at regere paa den Maade med jer som Støtteparti, naar det gaar saadan.

Jeg maa sige, jeg har en Slags Medfølelse med den højtærede Statsminister, for jeg har jo oplevet en Situation, der i saa høj Grad ligner denne, at den endogsaa i